

Sa Paghahanap ng mga Lumang Landas
“Naniniwala Ako kay Hesukristo,
na Nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato,
Ipinako sa Krus, Namatay, at Inilibing”
Mateo 27:1-2 , 32-60

Wayne J. Edwards, Pastor

Ang apat na ebanghelyo ay isinulat para sa apat na partikular na grupo ng mga tao, upang kumbinsihin sila na si Hesus ang Mesiyas, ang Tagapagligtas na isinugo ng Diyos.

- Ang aklat ni Mateo ay isinulat para sa mga Hudyo upang patunayan na tinupad ni Hesus ang bawat propesiya sa Lumang Tipan tungkol sa Mesiyas.
- Ang Marcos ay isinulat para sa mga Hentil na yumakap kay Hesus bilang ang Nagdurusang Lingkod.
- Isinulat si Lucas para sa mga Hentil na nasa mataas na antas, tulad ni Teofilo, upang patunayan ang makasaysayang salaysay ng buhay, kamatayan, at muling

pagkabuhay ni Hesus upang maitatag ang katiyakan tungkol sa pananampalataya.

- Ang Juan ay isinulat para sa pangkalahatang madla ng mga Hudyo at Hentil, upang itatag si Hesus bilang ang Kristo, ang Anak ng Diyos, ibig sabihin, upang patunayan ang Kanyang pagka-Diyos, na Siya ay isinugo sa mundo ng Diyos Ama upang ibigay ang Kanyang buhay bilang pantubos para sa ating mga kasalanan.

Gayunpaman, ang pangunahing pokus ng bawat isa sa apat na ebanghelyo ay ang huling linggo ng buhay ni Hesus.

- Humigit-kumulang isang-katlo ng Mateo, Marcos, at Lucas, at halos kalahati ng ebanghelyo ni Juan, ay nakatuon sa huling linggo ni Hesus, mula sa Kanyang matagumpay na pagpasok sa Lungsod ng Jerusalem hanggang sa Kanyang pagpapako sa krus, kamatayan, paglilibing, pisikal na muling pagkabuhay, at pag-akyat sa langit.
- Gayundin sa Kredo ng mga Apostol – ang mga manunulat ay nakatuon sa pangunahing doktrina ng pananampalatayang Kristiyanong – **“Sumasampalataya ako kay Hesukristo, Kanyang bugtong na Anak na ating Panginoon, na ipinaglihi ng Espiritu Santo, (at) ipinanganak ni Birheng Maria, (sa) Kanyang pagdurusang sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus, namatay at inilibing.”**
- Sa 2 Corinto 5:19, isinulat ni Apostol Pablo: **“Ang Diyos kay Cristo ay nakipagkasundo sa makasalanang sanlibutan sa Kanyang sarili.”**

1. Ang Katubusang Nakamit sa Pamamagitan ng Paghihirap at Pagpapako sa Krus ng ating Panginoon – Mateo 27:1-2 – **“ Pagdating ng umaga, ang lahat ng mga pangulong saserdote at ang matatanda ng bayan ay nagsabwatan laban kay Jesus upang siya'y ipapatay. At nang siya'y maigapos na nila, ay inilabas nila siya, at ibinigay siya kay Poncio Pilato, na gobernador.”**

Bagama't ang pagdurusang tinutukoy sa Kredo ng mga Apostol ay tumutukoy sa mga pangyayaring humantong sa, at kabilang ang Kanyang pagpapako sa krus, mayroong isang diwa kung saan nagsimulang magdusa ang Panginoong Hesus sa sandaling umalis Siya sa trono ng Kanyang Ama.

- Nagdusa Siya ng pagpapababa nang lisanin Niya ang langit, na puno ng kabanalan, at pumasok sa lupa, na puno ng kasamaan.
- Dumanas Siya ng kahihiyan nang Siya ay ipanganak sa dalawang tinedyer na kabilang sa mga pinakamahihihirap sa lahat ng mahihirap, sa isang madilim na kuweba na nagsisilbing kuwadra para sa mga hayop, at inihiga sa isang labangan ng pagkain na hinukay sa bato.

- Siya ay nagdusa ng kaba habang Siya ay karga ng Kanyang ina habang ang asno ay nakasakay sa isang asno para sa anim na araw, 100-milyang paglalakbay patungong Ehipto upang iligtas ang Kanyang buhay.

Ngunit ang Kredo ng mga Apostol ay hindi nakatuon sa ibabaw na antas ng pagdurusa ng Panginoon, kundi nakatuon sa Kanyang pagdurusa sa ilalim ni Pilato.

- Sa Isaias 53:6 , isinulat ng propeta: ***“Tayong lahat na parang mga tupa ay naligaw; tayo ay lumiko bawat isa sa kani-kaniyang daan; at ipinasan sa Kanya ng Panginoon ang kasamaan nating lahat.”***
- Sa 1 Pedro 3:18 , isinulat ng Apostol: ***“Sapagkat si Cristo rin naman ay nagdusa nang minsanan dahil sa mga kasalanan, ang matuwid dahil sa mga hindi matuwid, upang tayo'y madala niya sa Dios; siya'y pinatay sa laman, ngunit binuhay sa Espiritu.”***
- Nakakapagpakumbaba na matanto na si Hesus ay hindi nagdusa nang higit pa sa nararapat sa atin para sa ating mga kasalanan.

Ipinako sa krus si Hesus dahil sa paratang ng kalapastanganan ng Sanhedrin ng mga Hudyo, dahil inangkin Niya ang pagiging kapantay ng Diyos. Gayunpaman, upang bigyang-katwiran ang Kanyang pagpapako sa krus, inakusahan Siya ng mga Romano ng sedisyon; inangkin Niya na siya ang Hari ng mga Hudyo, na isang direktang hamon kay Cesar.

- Gayunpaman, gaya ng sinabi ni Pedro noong Araw ng Pentecostes, ang pagpapako sa krus ni Hesus ay hindi isang trahedya; ito ay isang pangangailangan, sapagkat ang lahat ng ito ay naaayon sa plano ng Diyos para sa ating katubusan.
- Sa krus, itinuring ng Diyos ang Panginoong Hesus na parang nabuhay Siya kasama ang lahat ng ating mga kasalanan, upang maituring tayo ng Diyos na parang nabuhay tayo tulad ng Panginoong Hesus, na walang kinikilalang kasalanan.
- Ngunit ang kakila-kilabot ng krus ay hindi lamang ang Kanyang pisikal na sakit. Nang si Hesus ay maging tampulan ng poot ng Ama at mahiwalay sa Kanyang Ama, Siya ay sumigaw, ***“Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?”***
- Ang katotohanang si Hesus ang tampulan ng poot ng Diyos para sa atin ay kilala bilang **Penal Substitutionary Atonement** ; pinasan ni Hesus ang banal na hatol at parusa para sa ating mga kasalanan, at ang pag-alis o pagpapabaya dito ay pag-iwan sa mismong kaibuturan ng ebanghelyo, na siyang batayan ng "murang biyaya" na ipinapahayag sa maraming pulpito ngayon.

2. Ang Katubusan na Sinigurado ng Kamatayan at Paglilibing ng Panginoon – Mateo 27:57-60 – “ Nang dapit-hapon na, dumating ang isang mayamang lalaki mula sa Arimatea, na nagngangalang Jose, na naging alagad din ni Jesus. Ang lalaking ito ay pumunta

kay Pilato at hiningi ang katawan ni Jesus. Nang magkagayo'y iniutos ni Pilato na ibigay sa kanya ang katawan. Nang makuha ni Jose ang katawan, binalot niya ito ng isang malinis na kayong lino, at inilagay sa kanyang bagong libingan na kanyang hinukay sa bato; at iginulong niya ang isang malaking bato laban sa pintuan ng libingan, at umalis.”

- Pagkatapos ng anim na oras na pagdurusa ng Panginoon, at sa pahintulot ni Pilato, ipinakuha ni Jose ng Arimatea ang katawan ni Hesus mula sa krus, binalot ito ng malinis na tela, at inilagay sa sarili niyang libingan.
- Si Hesus ay ipinako sa krus dahil sa mga kasalanang hindi Niya ginawa, at inilagay sa isang libingan na pag-aari natin, dahil ang ating mga kasalanan ay ipinataw sa Kanya. Gayunpaman, nang lumabas si Hesus mula sa libingang iyon pagkalipas ng tatlong araw at tatlong gabi, ang ating mga kasalanan ay nawala magpakailanman.
- Isaias 44:22 – ***“Aking pinawi, na parang masinsing ulap, ang iyong mga pagsalangsang, at parang ulap, ang iyong mga kasalanan.”***
- Jeremias 31:34 – ***“Patatawad ko ang kanilang kasamaan, at ang kanilang kasalanan ay hindi ko na aalalahanin pa.”***
- Isaias 38:17 – ***“Itinapon mo ang lahat ng aking mga kasalanan sa iyong likuran.”***
- Mikas 7:19 – ***“Itinapon mo ang aming mga kasalanan sa kailaliman ng dagat.”***

Sa teolohiyang Kristiyano, si Hesus ay nauunawaan bilang ang sukdulang "scapegoat," na tumayo sa ating lugar, pinasan ang ating mga kasalanan, at inalis ang mga ito sa malayo. Ang konseptong ito ay nag-ugat sa Araw ng Pagbabayad-sala (Yom Kippur) sa Lumang Tipan.

- Sa Levitico 16, simbolikong kinukuha ng Mataas na Saserdote ang lahat ng kasalanan ng mga tao, ipinapatong ang mga ito sa ulo ng isang kambing, at pagkatapos ay itinataboy ang kambing sa ilang upang “alisin ang kanilang mga kasalanan.”
- Bilang inosenteng sakripisyo, kusang-loob na inako ni Hesus sa Kanyang sarili ang pagkakasala, kahihiyan, at parusa para sa mga kasalanan ng sangkatauhan, na epektibong inalis ang mga ito mula sa makasalanan; Dinala Niya ang "sumpa" ng kasalanan, na sinisimbolo ng koronang tinik, at itinapon sa labas ng mga pintuang-daang ng lungsod, na sumasalamin sa kambing na itinaboy sa ilang.
- Ang tanging paraan upang “ipataw natin ang ating mga kasalanan kay Hesus,” ay ang ipagtapat ang mga ito sa Panginoon, at magsisi sa lahat ng naapektuhan ng ating mga kasalanan, kabilang ang pagbabayad-pinsala at pakikipagkasundo, kung saan posible.

Walang malinis sa krus. Ginawa itong alahas ng mga Kristiyano ngayon, ginawa itong maliit para isabit sa ating mga leeg, pinakintab, at ginawa itong napakagaan na halos hindi natin alam na suot natin ito.

- Ngunit ang krus ay hindi ligtas; ito ay brutal. Ito ang lugar kung saan:
- Pinunit ang laman ng Panginoon sa pamamagitan ng mga latigo hanggang sa malantad ang mga kalamnan at buto, at isang koronang tinik ang itinusok sa Kanyang anit.
- Lima hanggang siyam na pulgadang parisukat na mga pako ang ipinukpok sa mga pulso at bukung-bukong ng Panginoon, na ikinakapit ang Lumikha sa mismong kahoy na Kanyang sinalita, at sa pamamagitan ng mga taong nais Niyang iligtas.
- Ang bawat paghinga ay isang desisyon sa pagitan ng napakatinding sakit at pagkasakal, dahil para makalanghap, kinailangang itulak ni Hesus ang mga tusok sa Kanyang mga bukung-bukong – sakit sa bawat paglanghap, kirot sa bawat pagbuga.

Ang kasalanan ay hindi maliit o hindi nakakapinsala; ang kasalanan ay isang kosmikong pagtataksil laban sa isang banal na Diyos, at ang isang banal na Diyos ay hindi maaaring basta magpanggap na hindi ito umiiral, o na hindi ito nangyari, at gaya ng sinasabi sa Hebreo 9:22 , ***"Kung walang pagbubuhos ng dugo, ay walang kapatawaran ng mga kasalanan."***

Ang kapatawaran ay hindi libre; ito ay binayaran, at binayaran ni Hesus ang lahat, ***"Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan kaya't ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan."***

Hindi nagsugo ang Diyos ng isang anghel o isang propeta; isinugo Niya ang Kanyang bugtong na Anak, at bagama't ipinanganak si Hesus upang mamatay, hindi Siya napilitang mamatay: buong pagmamahal Niyang inialay ang Kanyang buhay bilang pagsunod sa Diyos Ama.